

Jak se dá hodit kladivo na sebe.

Když jsem četl vzpomínku Jardy Hovorky na letošní MS v Lahti, jak vypráví o diskáři, který hodil podivně disk a ten mu přistál u nohou, vzpomněl jsem si na svou příhodu z MS 2007 v Riccione, která byla ještě kurióznější.

Házím kladivo již pomalu 60 let a mimo hezkých vzpomínek mám i nepříjemné, kdy se mi podařilo trefit někoho jiného. Jistě si někteří vzpomenou na pro mne a samozřejmě i pro ně nešťastné republikové mistrovství veteránů, asi před deseti léty v Čáslavi. Tehdy jsem jedním nepovedeným hodem kladivem zasáhl dva diváky, sportovce, a o hodinu později diskem, který prolétl škvírou mezi dvěma díly klece, závodníka, který se za klecí převlékal. Nemám na to hezké vzpomínky a oni určitě také ne. Vždy jsem tvrdil, že kladivem mohu zranit jiného, ale ne sebe, což zařídí odstředivá síla kladiva. Mýlil jsem se. Ve zmíněném Riccione jsem při jednom z hodů hod „přetáhl“ a hodil do levých, zavřených „vrat“ klece. Ta byla správně nastavena. Chyba byla v tom, že na tomto pohyblivém dílu byla samostatná síť, která byla vypnuta. Závodník většinou cítí, když odhazuje, kam to poletí. Takže jsem dával pozor. Kladivo se odrazilo vypružením od napnuté sítě a v ostrém úhlu letělo zpět přímo na mne. Takže jsem ho rukama chytil a srazil na zem. Klidný jsem zůstal v okolí jenom já, dokonce jsem se tomu smál. Ostatní a hlavně rozhodčí měli starost, jestli se mně něco nestalo. Dnes na to vzpomínám s humorem. Jsou chvíle, kdy teoretické poučky neplatí.

Arnošt Boldan
Klatovy, 4. 9. 2009